ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΩΛ ΦΟΡΝΤ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Ἰανουάριος). Τὸ νέον περὶ ἀφοπλισμοῦ σχέδιον τὸ ὁποῖον ἐπαρουσίασαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς προσεκτικῆς μελέτης τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσαν Ἀμερικανοὶ ἁρμόδιοι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ.

Αἱ εἰς αὐτὸ ἀναφερόμεναι προτάσεις εἶναι ἐν τῇ πραγματικῇ των σημασίᾳ ἱστορικαί. Δὲν ἀντιπροσωπεύουν μόνον σημαντικὰς προόδους εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἀλλὰ ἀποτελοῦν καὶ τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν ἐκ μέρους οἱουδήποτε ἔθνους πρὸς ἔλεγχον τῶν κατευθυνομένων βλημάτων ὑψηλῆς ἀτμοσφαίρας τὰ ὁποῖα εἶναι ἴσως πλέον ἐπικίνδυνα ἀπὸ οἱονδήποτε ὅπλον τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη μέχρι σήμερον.

Σκοπὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ὅπως ὑπάρξῃ διασφάλισις ὅτι ὅλαι αἱ πρόοδοι τῶν ἐρευνῶν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν θὰ ἀποβλέπουν ἀποκλειστικῶς πρὸς εἰρηνικὰς ἐφαρμογάς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Οὐάσιγκτων προτείνει ὅπως ὅλαι αἱ δοκιμαὶ κατευθυνομένων βλημάτων τοῦ διαστήματος τεθοῦν ὑπὸ τὸν διεθνῆ ἔλεγχον.

Αὐτὴ εἶναι μία μόνον ἐκ τῶν πολλῶν ὡρισμένων ὑποδείξεων αἱ ὁποῖαι, μεμονωμένως καὶ συλλογικῶς, ἀντιπροσωπεύουν μίαν σπουδαιοτάτην προσπάθειαν πρὸς ἐξάλειψιν τῶν κυρίων ἐμποδίων πρὸς ἀφοπλισμόν, τὰ ὁποῖα προέκυψαν εἰς τὸ παρελθὸν κατὰ τὴν διάρκειαν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Εἰς μίαν προσπάθειαν ἐξαλείψεως τῆς τάσεως πρὸς δημιουργίαν ὁλοὲν καὶ μεγαλυτέρων ἀποθεμάτων πυρηνικῶν ὅπλων, ἡ Οὐάσιγκτων ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν της ὅπως συμμετάσχῃ εἰς μίαν διεθνῆ συμφωνίαν βάσει τῆς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ παραγωγὴ καυσίμων ὑλικῶν θὰ χρησιμοποιῆται ἢ θὰ ἀποθηκεύεται ἀποκλειστικῶς διὰ μὴ στρατιωτικοὺς σκοπούς. Ἡ συμφωνία αὐτὴ τοῦ πυρηνικοῦ ἀφοπλισμοῦ θὰ πρέπει νὰ ἐξαρτηθῇ, ὡς εἶναι φυσικόν, ἀπὸ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἀποτελεσματικοῦ συστήματος διεθνοῦς ἐλέγχου καὶ ἐπιθεωρήσεως.

Τὸ γεγονὸς ὅτι δίδεται ἔμφασις εἰς τὴν «μελλοντικὴν» παραγωγὴν ὀφείλεται εἰς ἀνάγκην μᾶλλον παρὰ ἐπιθυμίαν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἴδουν τὴν καταστροφὴν ὅλων τῶν ἀποθεμάτων πυρηνικῶν ὅπλων. Ἐν τούτοις εἶναι λυπηρὸν τὸ ὅτι σήμερον δὲν εἶναι ἀκόμη δυνατὸν ἐπιστημονικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀλάνθαστος μέθοδος ἀνακαλύψεως ἀποθηκευμένων πυρηνικῶν ὅπλων. Ὡς ἐκ τούτου, τὸ πρωταρχικὸ μέλημα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶναι ἡ μείωσις τῆς πυρηνικῆς ἀπειλῆς καὶ εἰς αὐτὸ ἀποβλέπουν αἱ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις.

Βάσει τούτου αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προτείνουν ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς μίαν συμφωνίαν τὴν πλήρη κατάργησιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Ἡ Οὐάσιγκτων ἐπιθυμεῖ ὅπως ἐπεξεργασθῇ ἀμέσως μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων θὰ προειδοποιοῦνται τὰ Ἡν. Ἔθνη καὶ θὰ καταγράφωνται ὑπ' αὐτῶν ὅλαι αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαὶ παρέχουσαι ταυτοχρόνως ὅλας τὰς διευκολύνσεις διὰ μίαν διεθνῆ παρατήρησιν.

Ἐκτος τῶν προτάσεων δι' ἕνα πυρηνικὸν ἀφοπλισμόν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προέτειναν καὶ τὴν μείωσιν τῶν συμβατικῶν ὅπλων καὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Πρὸς τοῦτο, προέτειναν ὅπως «δημιουργηθῇ προοδευτικῶς ἕνα ἀποτελεσματικὸν σύστημα ἐπιθεωρήσεως» τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ τουλάχιστον τὴν ἱκανότητα νὰ πιστοποιῇ κατὰ πόσον αἱ ἀποφασιζόμεναι ἐλαττώσεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν.

Τὸ κλειδὶ εἰς τὰς προτάσεις αὐτὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν λέξιν «προοδευτικῶς» ἡ ὁποία ἐπιφέρει μίαν τροποποίησιν εἰς τὴν προτέραν Ἀμερικανικὴν θέσιν. Κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Οὐάσιγκτων διεκήρυττεν ὅτι ἕνα ἀποτελεσματικὸν σύστημα ἐπιθεωρήσεως εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὀργανωθῇ πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ ἡ μείωσις. Εἰς μίαν νέαν προσπάθειαν ὥστε νὰ γίνῃ μία πρακτικὴ ἀρχὴ ἡ Οὐάσιγκτων συγκατατίθεται σήμερον ὅπως ἀρχίσῃ μία μείωσις τῶν ἐξοπλισμῶν ἄνευ πλήρους ἐπιθεωρήσεως, ἐφ' ὅσον φυσικὰ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ὡρισμέναι περικοπαὶ ἐκτελοῦνται.

Τέλος, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἐτόνισαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν σπουδαιότητα διασφαλίσεων ἐναντίον αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως καὶ τὸ ζήτημα αὐτό, ὡς εἶναι φυσικόν, συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν προοδευτικῆς δημιουργίας συστήματος ἐλέγχου. Πρὸς τοῦτο, ὑπάρχουν δύο τρόποι. Ἡ ἐξ ἀέρος ἐπιθεώρησις, ὡς τὴν ἀνέλυσε ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ εἰς τὸ σχέδιόν του «Ἀνοικτοὶ Οὐρανοί» καὶ ἡ ἐπιθεώρησις ἐπὶ τόπου ἐκ μέρους ὁμάδων ἐλέγχου.

Ὅ,τι ἀναμένεται σήμερον ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν νέων προτάσεων εἶναι ὅτι ἡ ὑποεπιτροπὴ ἀφοπλισμοῦ τῶν Ἡν. Ἐθνῶν ὅταν θὰ τὰς ἐξετάσῃ ἐν λεπτομερείᾳ θὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον δύσκολα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας.

ΠΩΛ ΦΟΡΝΤ

ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΒΙΕΝΝΗΝ ΤΟ ΧΙΛΙΩΣΤΟΝ ΟΧΗΜΑ ΜΕ ΕΦΟΔΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΒΙΕΝΝΗ. Ὡς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀφίχθη εἰς Βιέννην τὸ χιλιοστὸν σιδηροδρομικὸν ὄχημα μὲ ἐφόδια διὰ τὰ θύματα τῆς Οὐγγρικῆς ἐξεγέρσεως.

Τὸ χιλιοστὸν αὐτὸ ὄχημα ἦτο μεταξὺ τῶν 128 τοιούτων τὰ ὁποῖα ἔφθασαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Βιέννης τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Τὰ ὑπ' αὐτῶν μεταφερόμενα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα εἶχαν συλλεγῆ εἰς 8 Εὐρωπαϊκὰς χώρας, περιελάμβαναν τρόφιμα, ρουχισμόν, ὑποδήματα, ἄνθρακα καὶ παιγνίδια.

Τὰ ἐφόδια θὰ διανεμηθοῦν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εἰς τοὺς ἐν Αὐστρίᾳ πρόσφυγας ὑπὸ τῶν συνδέσμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἑτέρα ἀνακοίνωσις ἀναφέρει τὴν εἰς Βιέννην ἄφιξιν 12 ἀεροπλάνων μὲ φάρμακα, βιβλία καὶ ρουχισμὸν τὰ ὁποῖα συνελέγησαν εἰς Ρίον Ἰανεῖρον, Νέαν Ὑόρκην, Βοστώνην, Λονδῖνον καὶ Φραγκφούρτην.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: Μάθιου Ἔνσον 1ον

1. Τὴν 6ην Ἀπριλίου 1909 διὰ πρώτην φορὰν ἐπάτησαν ἀνθρωποειδῆ τὴν «κορυφὴ τοῦ κόσμου». Ὁ πλωτάρχης Ρόμπερτ Πήρυ ἔφθασε εἰς τὸν Βόρειον Πόλον ἐκπληρώσας τὸ ὄνειρο τεσσάρων αἰώνων. Παρὰ τὸ πλευρόν του βρισκόταν ὁ νέγρος Μάθιου Ἔνσον, σύντροφος καὶ βοηθός του. Ὁ δρόμος ποὺ ἠκολούθησε ὁ Μὰτ Ἔνσον στὴν ζωή σὰν ἕνα ὀρφανὸ παιδὶ 11 ἐτῶν τὸν ἔφερε πραγματικὰ στὴν κορυφὴ τοῦ κόσμου.

2. Ὁ δρόμος πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον ἄρχισε γιὰ τὸν Μὰτ στὸ νότιο τμῆμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅταν ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι του γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν σκληρότητα τῆς μητρυιᾶς του. Τὴν ἀγάπη καὶ τὴν στοργὴ βρῆκε κοντὰ σ' ἕνα γεροπλοίαρχο ποὺ τὸν πῆρε στὸ καράβι του σὰν μοῦτσο. Γιὰ τὸν μικρὸ Μάτ, ἡ καμπίνα τοῦ πλοιάρχου ἔγινε σχολεῖο καὶ ὁ γεροθαλασσόλυκος διέπλασε τὸν χαρακτῆρα του ἐμπνέοντάς του τὴν ἐπιθυμίαν διὰ κατορθώματα.

3. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προστάτου του ὁ Μὰτ ἔκανε πολλὲς δουλειὲς πρὶν συναντήσῃ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων τὸν Πήρυ. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἀντίκρυσε τὸν νεαρὸν ἀξιωματικὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ, ὁ Ἔνσον διεπίστωσε μίαν προσωπικότητα ἐλκυστικοῦ καὶ ἀποφασιστικοῦ ἀνθρώπου ὥστε ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸν Παναμᾶ γιὰ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία. Ἡ φιλία τους ποὺ ἤρχισε τὸ 1887 κράτησε 23 χρόνια καὶ τοὺς ἔφερε στὴν κορυφὴ τοῦ κόσμου.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Τύπου «κολυμβητικῆς δεξαμενῆς» θὰ εἶναι ὁ ἀτομικὸς ἀντιδραστὴρ ποὺ παρήγγειλεν ἡ Ἑλλὰς εἰς ἐργοστάσιον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνῆψε συμβόλαιον μὲ ἀμερικανικὴν ἑταιρίαν, ἡ ὁποία θὰ σχεδιάσῃ καὶ κατασκευάσῃ πυρηνικὸν ἀντιδραστῆρα, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγκατασταθῇ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κέντρον ἐργαστηρίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

Ὡς ἐδήλωσεν ὁ ναύαρχος Α. Σπανίδης, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὁ ἀντιδραστὴρ θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς μεγάλου ἐρευνητικοῦ προγράμματος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἑλληνικὸν ἐρευνητικὸν κέντρον θὰ ὀνομασθῇ «Δημόκριτος» πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνος θεωρητικοῦ τοῦ ἀτόμου.

Ὁ ἀντιδραστὴρ θὰ εἶναι τοῦ τύπου «κολυμβητικῆς δεξαμενῆς» μὲ ἰσχὺν ἑνὸς μεγαβάτ, καὶ θὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν πυρηνικῶν μηχανικῶν καὶ τὴν παροχὴν διευκολύνσεων πρὸς τὴν βιομηχανίαν. Τὰ πυρηνικὰ καύσιμα θὰ παρασχεθοῦν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας βάσει διμεροῦς συμφωνίας μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀτομικὸς ἀντιδραστὴρ τύπου «κολυμβητικῆς δεξαμενῆς», ὡς αὐτὸς τὸν ὁποῖον παρήγγειλεν ἡ Ἑλλάς. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν ἀτομικῆς ἐνεργείας εἰς Γενεύην ὅπου ἐπεδείχθη τοιοῦτος ἀντιδραστὴρ ἐν λειτουργίᾳ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἀχιλλέως Γεροκωστοπούλου καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τοὺς φίλους του, τοὺς μὴ ἔχοντας ἐγγραφῆ εἰς τοὺς καταλόγους ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, νὰ σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι, καθ' ὅσον ἡ μὴ ἐγγραφὴ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου. Τὸ γραφεῖον παρέχει πᾶσαν ἐξυπηρέτησιν πρὸς τοῦτο.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η "ΧΡΥΣΗ ΖΩΗ" ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

ΑΤΛΑΝΤΑ(Η.Π.Α.). Ἐντὸς ὀλίγου θὰ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι «ἔχουν καὶ αἱ φυλακαὶ τὴν χάριν των». Καὶ τοῦτο διότι τόσο πολὺ μοντερνίζονται αὗται εἰς τὸν Νέον Κόσμον, ὥστε πολὺ συντόμως θὰ εἶναι καλύτερα «μέσα» παρὰ «ἔξω». Ἔτσι καὶ ἡ ζωὴ τῶν κρατουμένων τῶν φυλακῶν γίνεται κάθε χρόνον περισσότερον ἄνετος. Τὸ τελευταῖον ἀπόκτημα τῶν κρατουμένων τῆς Ἀτλάντας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἶναι αἱ πλῆρω ἐναι διακοπαί. Διακοπαὶ ποὺ γίνονται μέσα εἰς τὴν φυλακήν, ἀλλὰ εἰς ἰδιαίτερον τμῆμα της, διὰ δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας κάθε χρόνον. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἰσθάνονται σὰν κανονικοὶ πελάται ξενοδοχείου, ξυπνοῦν ὅ,τι ὥρα τοὺς ἀρέσει, τρώγουν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅ,τι ὥραν θέλουν, τὰ δὲ βράδυα κάθονται εἰς ἀναπαυτικὰς πολυθρόνας διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ πρόγραμμα τῆς τηλεοράσεως.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ ΕΝΤΟΣ... ΘΕΑΤΡΟΥ

ΒΟΝΝΗ. Αἱ ὄρνιθες κατετρόπωσαν τοὺς καλλιτέχνας εἰς τὴν πόλιν Βέχτα τῆς Σαξωνίας. Ὅπως ἀνεκοίνωσεν ὁ διευθυντὴς τοῦ κρατικοῦ θεάτρου τῆς Κάτω Σαξωνίας, αἱ προαναγγελθεῖσαι εἰς Βέχτα παραστάσεις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβουν χώραν, διότι τὸ θέατρον τῆς πόλεως ἦτο ἤδη κατειλημμένον. Ὅταν, ὅμως, οἱ κάτοικοι ἐζήτησαν νὰ πληροφορηθοῦν ποῖος θίασος θὰ ἤρχετο ἀντὶ τοῦ κρατικοῦ θεάτρου τῆς Κάτω Σαξωνίας, ἔλαβαν τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τὸ θέατρον δὲν εἶχε κλεισθῆ διὰ παραστάσεις, ἀλλὰ διὰ μίαν ἔκθεσιν πουλερικῶν.

ΘΑ ΤΕΘΟΥΝ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΝΑΥΛΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Πολὺ σύντομα προβλέπεται, ὅτι στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες ἡ λέξις «χαρτονόμισμα» θὰ πέσῃ ἐν ἀχρηστίᾳ. Πράγματι μελετᾶται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁ τρόπος νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ χαρτὶ τῶν χαρτονομισμάτων μὲ νάϋλον.

ΚΩΜΙΚΟΝ ΠΑΘΗΜΑ ΜΑΥΡΑΓΟΡΙΤΩΝ

ΜΕΤΣ (Γαλλία). Δύο μαυραγορῖται ὑγρῶν καυσίμων τῆς Γαλλίας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκαταστήσει τὸ στρατηγεῖον των, ἐντὸς τοῦ δάσους τοῦ εὑρισκομένου πλησίον τοῦ Μέτς, ἀποθηκεύσαντες σημαντικὴν ποσότητα βενζίνης καὶ πετρελαίων, ἵσταντο ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, προσφέροντες εἰς τὰ διερχόμενα αὐτοκίνητα βενζίνην εἰς ἀρκετὰ ἀλμυρὰν τιμὴν βεβαίως. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἶχον κατορθώσει νὰ συγκεντρώσουν σημαντικὰ ποσὰ καὶ νὰ πραγματοποιήσουν χρυσὲς δουλειές, διαφεύγοντες τὸν ἔλεγχον τῆς ἀστυνομίας καὶ τὴν διατίμησιν, μέχρις ὅτου ἡ τύχη ἔπαυσε νὰ τοὺς χαμογελᾶ. Πράγματι, ἐν ἐκ τῶν αὐτοκινήτων τὸ ὁποῖον ἐσταμάτησε διὰ νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς ἐπιβάτας του τὸ ἐμπόρευμά των, ἦτο πλῆρες ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως συνέλαβον τοὺς δύο μαυραγορίτας, ὑποχρεώσαντες αὐτοὺς τὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς τὸ δάσος ὅπου ὑπῆρχεν ἐναποθηκευμένον τὸ πετρέλαιον καὶ ἡ βενζίνη των. Ἐκεῖ ἀνεκαλύφθησαν ποσότητες ὑγρῶν καυσίμων ἀνερχόμεναι εἰς 500 ὀκάδας περίπου. Οἱ συλληφθέντες ἠρνήθησαν ν' ἀποκαλύψουν τὴν πηγὴν ἐκ τῆς ὁποίας ἐπρομηθεύοντο τὸ ἐμπόρευμά των.

Η ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ὁ Σώμερσετ Μὼμ ὡς ταξιδιωτικὸς συγγραφεύς

Ὁ Σώμερσετ Μὼμ ἔγινε διάσημος πρῶτον ὡς συγγραφεὺς θεατρικῶν ἔργων κατόπιν ὡς μυθιστοριογράφος καὶ τελικῶς ὡς διηγηματογράφος. Ὡρισμένα ὅμως ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα του βρίσκονται ἐντελῶς ἔξω ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τομεῖς. Ἡ νέα συλλογὴ τῶν ταξιδιωτικῶν του ἔργων μὲ τὸν τίτλο «Τὰ ταξιδιωτικὰ βιβλία τοῦ Σώμερσετ Μὼμ» περιλαμβάνει δύο ἀπὸ τὰ ὡραιότερά του βιβλία, «Ὁ κύριος στὸ Σαλόνι» καὶ «Ντὸ Φερνάντο», ποὺ εἶχαν δημοσιευθῆ τὸ 1930 καὶ τὸ 1935. Ἐὰν προσθέσωμε σ' αὐτὰ τὸ «Ἕνας Οἰκογενειακὸς Φίλος» (Κέϊκ ἔντ Ἔηλ) τοῦ 1930 καὶ «Ἀνακεφαλαίωσις» τοῦ 1935 ἔχομε τὰ ὡραιότερα ἐκτενῆ βιβλία τοῦ Μὼμ ποὺ μᾶς δίδουν σήμερα τὴν μεγαλυτέρα εὐχαρίστησι.

Τὸ βιβλίο ποὺ βρίσκεται στὴν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς συλλογῆς «Κινέζικο Παραβάν» πρωτοδημοσιεύθηκε τὸ 1932 ὅταν ὁ Μὼμ ἦταν 48 ἐτῶν καὶ δὲν εἶχε ἀκόμα φθάσει στὴν ἀκμὴ τοῦ ταλέντου του. Εἶναι μία σειρὰ ἀπὸ σκίτσα, μερικὰ ὑπὸ τύπον διηγήματος, ποὺ δὲν πιάνουν παρὰ λίγες σελίδες. Τὸ ὕφος εἶναι ἐπιτηδευμένο καὶ μολονότι δείχνει κάποια προσπάθεια, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι εὐχάριστον. Δὲν εἶναι κάθαυτὸ ἕνα βιβλίο. Εἶναι ἕνα ἄλμπουμ ἀπὸ κομμάτια πεζοῦ λόγου, «ἕνα χαριτωμένο περιστατικό», μία ἀπροσδόκητη συνέχεια στὸ «Ἡμερολογιακὸ ἑνὸς Συγγραφέως».

«Ὁ κύριος στὸ σαλόνι» εἶναι κάτι ἐντελῶς διαφορετικό. Προτοῦ ξεκινήσῃ γιὰ τὸ μεγάλο του ταξίδι ἀπὸ τὴν Βιρμανία στὸ Σιάμ ὁ Μὼμ ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ ἕνα σχετικὸ βιβλίο. Εἶχε μόλις τελειώσει τὸ μυθιστόρημά του «Ἕνας οἰκογενειακὸς φίλος», ποὺ εἶναι ὁ τελευταῖος του καὶ ὁ καλύτερος ὕμνος τῆς περιοχῆς τοῦ Κέντ ὅπου πέρασε τὴν παιδική του ἡλικία. Ἦταν κουρασμένος καὶ ἤθελε μίαν ἀλλαγήν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν συγγραφεὺς ἤθελε πάλι νὰ γράψῃ. Πῆγε ταξίδι γιὰ ἀλλαγή, γιὰ νὰ βρῇ νέους χαρακτῆρας καὶ καταστάσεις, ἐὰν μποροῦσε, καὶ νὰ γράψῃ ἕνα διαφορετικὸ εἶδος βιβλίου.

Ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ ἕνα πείραμα ὕφους. «Ἂν ἀγαπᾶς τὴν γλῶσσα γι' αὐτὴν καὶ μόνον, ἂν σὲ διασκεδάζῃ νὰ δένῃς τὶς λέξεις στὴ σειρὰ ποὺ σ' εὐχαριστεῖ περισσότερο, ὥστε νὰ δημιουργῇ κάτι ποὺ τουλάχιστον θὰ πλησιάζῃ στὸ ὡραῖο, τότε, τὸ δοκίμιο ἢ τὸ ταξιδιωτικὸ βιβλίο σοῦ δίνει αὐτὴ τὴν εὐκαιρία. Ἐδῶ ὁ πεζὸς λόγος καλλιεργεῖται γιὰ χάρι τοῦ πεζοῦ λόγου».

Ἀλλὰ ὁ πεζὸς λόγος δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ καλλιεργηθῇ μὲ ἐπιτυχίαν ἂν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἔχει νὰ πῇ κάτι καὶ ὁ Μὼμ ἔγραψεν ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίον γιατὶ εἶχε πολλὰ νὰ πῇ. Τὸ βιβλίον περιέχει τὴν φιλοσοφία τοῦ Μὼμ καὶ τελειώνει μὲ τὶς ἰδέες του γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐκφράζονται στὰ ἁπλᾶ λόγια ἑνὸς Ἀμερικανο—Ἑβραίου περιοδεύοντος ἐμπόρου. «Ἀδελφέ μου θὰ σοῦ πῶ μὲ δύο λέξεις τὴν γνώμη μου γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι σὰν τὸ καρύδι. Ἡ καρδιά του βρίσκεται στὴ σωστή της θέσι, ἀλλὰ τὸ κεφάλι εἶναι ἕνα ἐντελῶς ἀνεπαρκὲς ὄργανο». Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δοθῇ περισσότερο σύντομος καὶ καθαρὸς ρυθμός.

Ὁ πεζὸς λόγος δὲν εἶναι πιὰ μιὰ τεχνοτροπία. Ἔχει δύναμι καὶ ρυθμό, ἀποτελεῖ μίαν ἀντανάκλασιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καλλιτέχνου. Ὁ καλύτερος χαρακτήρας στὰ ἔργα τοῦ Μὼμ, εἶναι ὁ Μὼμ ὡς ἀφηγητής. Ὁ χαρακτήρας αὐτὸς στὸ «Ὁ κύριος στὸ σαλόνι», εἶναι περισσότερον ἱκανοποιητικὸς γιατὶ εἶναι περισσότερον ἄμεσος. Δὲν παρουσιάζεται χάριν πλοκῆς ἀλλὰ βρίσκεται ἐκεῖ γιατὶ θέλει νὰ μᾶς πῇ τὰ πράγματα ποὺ ἔχουν γι' αὐτὸν τὴν μεγαλύτερη σημασία. Ὁ «Ντὸν Φερνάντο» πάλι εἶναι κάτι πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο. Ἐδῶ ὁ συγγραφεὺς ἔχει ἀποσυρθῆ τελείως ἀπὸ τὸ προσκήνιον ἂν καὶ βρίσκεται πάντα ἐκεῖ. Τὸ βιβλίο δὲν εἶναι ταξιδιωτικό. Ἀποτελεῖ ἕναν ὕμνο στὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς Ἱσπανίας, τὸν 16ον αἰῶνα. Ἐὰν ἐπρόκειτο κανεὶς νὰ ἀγοράσῃ μόνον ἕνα ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Μὼμ, θὰ ἔπρεπε νὰ πάρῃ αὐτό. Ὁ Μὼμ εἶναι διαποτισμένος ἀπὸ τὴν Ἱσπανία, ἔχει χρησιμοποιήσει τὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἀνατολὴ καὶ τὶς Ἀνατολικὲς Θάλασσες στὰ ἔργα του ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο χρέος του τὸ ὀφείλει στὴν Ἱσπανία. Σ' αὐτό του τὸ βιβλίο ὁ πεζὸς λόγος περνᾶ ἀπαραπήρητος γιατὶ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν τέλεια ἔκφρασι τοῦ θέματος: τῆς πλούσιας καὶ δυνατῆς δημιουργικότητος τῆς Ἱσπανίας τοῦ 16ου αἰῶνος στὴ θρησκευτικὴ σκέψι καὶ στὴν διαμόρφωσι θρησκευτικῶν κοινοτήτων, στὴ ζωγραφική, (ποὺ μποροῦμε νὰ βροῦμε κάτι τόσον ὑπέροχο ὅπως τὰ ἔργα τοῦ Γκρέκο) στὸ θέατρο καὶ στὶς πολυσέλιδες περιπετειώδεις ἱστορίες ποὺ γράφονται τὴν ἐποχὴ ποὺ γραφόνταν καὶ «ὁ Δὸν Κιχώτης».

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΦΥΤΕΑΝ

Ὑπάλληλον Ξενοδοχείου Ὕπνου (Ἐτῶν 54)

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Σάββατον κι' ὥραν 3 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀριθ. 3 νέος συνοικισμός. Ἡ ταφὴ γενήσεται εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίας Ἀλεξιωτίσσης.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Σωτηρία Φυτέα. Τὰ τέκνα: Ἰωάννης, Χαρίκλεια. Οἱ γονεῖς: Χαρίκλεια Φυτέα, Μαρία Φύκαρη. Οἱ ἀδελφοί: Γιάννης καὶ Βάσω Φυτέα, Μαρία καὶ Νικόλαος Κοσμᾶτος, Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Κηδειῶν Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ Γερμανοῦ 108 τηλ. 28—39

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου καὶ ὥραν 9 π. μ. 40ὴμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΕΡΛΕΣΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν, τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Ἐλενίτσα Τερλέση. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Διονυσίου ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς καὶ πάππου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΝΙΑΡΟΥ

πα